

Antonín Maschek z Maasburgu držel statek Svinaře až do roku 1782, kdy jej předal synovi Václavovi. Václav Maschek držel Svinaře se Lhotkou a Kamennou až do roku 1790. Po prodeji Kamenné pro dluhy podržel Svinaře jako své sídlo až do roku 1807. Svinaře zdědil po otci syn Antonín, jenž však umírá již roku 1814 bez závěti. Roku 1815 bylo svinařské zboží prodáno Janu Nádhernému.

Jan Nádherný spravoval majetek až do roku 1825, kdy jej prodává Antonínu Janovi Oppeltovi. Ten vlastní Svinaře až do roku 1855. Za něho se svinařské zboží změnilo ve výnosný a prosperující majetek, k němuž náležely 3 poplužní dvory se 2 ovčíný, zámek s parkem a bažantnicí, pivovar, hospoda a mlýn. Statek byl rovněž proslulý pěstováním a prodejem ovoce.

Roku 1856 prodává A. J. Oppelt Svinaře Karlu a Kláře Brožovým. Noví majitelé si statek ponechali jen několik let a roku 1863 jej prodávají Klementovi a Malvíně Bachofenovým z Echtu. Rod Bachofenů z Echtu náležel k limburské šlechtě ze 16. století. Rod se do Čech dostal až závěrem 18. století. Klement Bachofen hospodařil na svinařském statku až do své smrti roku 1886. Majitelé Bachofenové z Echtu provedli určité stavební úpravy. Jižním směrem přistavili 7 metrů dlouhou přístavbu a na jejím jihozápadním nároží vznikl osmiboký arkýř se stanovou stříškou. Nad ní se týčí (stejně jako na hlavní věžičce) ozdobná korouhev s nápisem „BvE 1890“, což značí dobu výstavby. Na straně severní byla přistavena patrová obdélníková budova. Od strany západní tj. od parku, lze do ní vstoupit dvěma oblouky arkády.

Nad arkádou je umístěn erb rodiny Bachofenů. Tato přístavba sloužila k provozním účelům. Byla zde umístěna přípravná a kuchyně, z nichž vedl ruční nákladní výtah a také pomocné schodiště do patra. Z doby těchto přestaveb je i fasáda, která dala zámku podobu tak jak ji známe do současnosti. Je zřejmé, že v tomto období po polovině 19. století byl i prodloužen objekt chlévů, směrem k východu, přičemž kolmo navázal na již existující objekt stodoly a lihovaru. Určité změny doznala i jihozápadní část areálu, kde byly později odbourány menší obdélné volně navazující, případně samostatně stojící objekty. Bachofenové drželi Svinaře až do roku 1900, kdy je prodávají Maxi Kahlerovi, podnikateli v cukrovarnictví a řediteli banky Union.

Za dob jeho držení tohoto majetku nedošlo k žádné významné stavební úpravě zámku samotného, avšak významné stavební úpravy proběhly na hospodářských budovách a areálu samotném. Rodina drží svinařské zboží až do roku 1921, kdy bylo na základě zákona o pozemkové reformě zabaveno. Roku 1925 bylo vráceno Maxovu synu Felixovi a jeho manželce Viktorii. Další ze synů Eugen von Kahler (6. 1. 1882 – 13. 12. 1911) proslul jako významný expresionistický malíř, mezi jehož přátele, kteří za ním jezdili i do Svinař patřili například Max Brod (přítel Franze Kafky), Franz Werfel, Georg Kars, Willi Nowak, Ernst Ludwig Kirchner, Max Pechstein, Karl Schmidt-Rottluff, Hans Marsilius Purrmann. Eugen von Kahler studoval výtvarné umění na mnichovské Akademii výtvarných umění u Franze von Stucka. Mezi přátele a šířitele patřil i Vasilij Kandinskij, který mu i věnoval vlastní text v Almanachu skupiny Der Blaue Reiter.

Kahlerovi drželi Svinaře až do roku 1940, kdy byl statek převeden na tajnou státní policii, která jej hodlala využívat k „výchovným“ účelům. Rozhodnutí bylo úředně zrušeno na konci roku 1945, přičemž statek byl řízen národní správou.

Po provedení přidělů v roce 1950, připadl zámek Cementárnám v Berouně a nastala nejsmutnější etapa v jeho historii. Zámecká budova byla předělána na byty a hospodářský dvůr používalo družstvo a později státní statky k zemědělské výrobě. Do údržby a oprav peníze neplynuly a nastalo pozvolné chátrání.

Vše vyvrcholilo v roce 1990, kdy došlo k převodu na jiný státní subjekt a následnému převodu na soukromou společnost Reality s.r.o, která celý objekt nechávala totálně devastovat. I přesto, že je zámek od roku 1965 kulturní památkou České republiky, blížil se k pozvolnému zániku. Dokonce se dostal i na seznam ohrožených památek, památek, u kterých se již nedoufalo v jejich záchranu.

Na počátku roku 2003 značně zdevastované svinařské zboží koupil Jiří Nosek ze Svinař. Rod Nosků přichází do Svinař během 30leté války někdy kolem roku 1635. Prvním z rodu Nosků, který zahájil tradici jména a místa, byl Tomáš Nosek ze Svinař, který byl ve své době i místním rychtářem. Následně na to 11 generací rodu Nosek hospodařilo na pozemcích a jejich statku ve Svinařích. Záměrem Jiřího Noska je znovu obnovit tradici svinařského dvora pro současné i budoucí generace. Zámek a celý areál se již dnes i přes probíhající rekonstrukci stal alespoň částečně přístupný pro veřejnost.